

10
49
DOSAR nr.3670/2/2013

1674/2013

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA I PENALĂ

Încheiere

Ședința din Camera de Consiliu din data de 23.05.2013

Curtea constituită din:

Președinte:

Raluca Moroșanu

Grefier:

Constanța-Mirela Sbîrlog

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat prin procuror Ana Maria Gligan.

Pe rol, se află soluționarea cauzei penale având ca obiect plângerea formulată de petentul Preda Răducu Valentin împotriva Ordonanței nr.435/P/2012 din data de 17.05.2013.

La apelul nominal făcut în Camera de Consiliu a răspuns petentul Preda Răducu Valentin personal, asistat de apărător ales Dascălu Crenguța cu împuternicire avocațială nr.1041097/2013 depusă la dosar și avocat Adelin David cu împuternicire avocațială nr.1265770/2013 depusă la dosarul cauzei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care a înmănat doamnei avocat Dascălu Crenguța notele grefierului de ședință din data de 21.05.2013.

Apărătorul ales al petentului arată că nu a primit înregistrarea ședinței din data de 21.05.2013.

Solicită să se ia act că la dosarul de urmărire penală se află documente clasificate "secret de stat". Motivează cererea pe art.3 și 4 Cod procedură penală în ceea ce privește rolul activ al instanței și apreciază că are relevanță prin prisma dispozițiilor art.143 Cod procedură penală. Arată că prima învinuire ce i se aduce petentului este aceea de deținere de documente clasificate susceptibile de a afecta siguranța națională, or aceste documente clasificate se află la dosarul de urmărire penală, astfel încât aceste documente au devenit publice. Or, potrivit legii, ca aceste documente să poată fi atașate unui dosar acestea trebuie declassificate prin hotărâre de Guvern la propunerea emitentului, Serviciul Român de Informații.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că o astfel de solicitare excede competenței, există un dosar de urmărire penală emis de către un organ de urmărire penală, cererea se analizează în cameră de consiliu cu privire la o măsură preventivă și consideră că nu se poate pune în discuție caracterul secret sau neseecret al acestor acte.

Curtea apreciază că solicitarea apărării reprezintă unul dintre motivele plângerii și în consecință se va discuta odată cu fondul.

Apărătorul ales al petentului solicită îndreptarea erorilor strecurate în încheierea de ședință din data de 21.05.2013 și de a se pune la dispoziție caietul grefierului precum și înregistrările ședinței. Depune la dosar cerere în acest sens și invocă dispoziția alin.4 Cod procedură penală.

Curtea dispune să se comunice notele grefierului conform legii și cererea referitoare la înregistrările ședinței de judecată și de tranșarea acestora, dispozițiile art. 304 al.4 C.p.p. permițând numai înmanarea pe notele grefierului iar nu a înregistrării audio a ședinței ori tranșarea acestora.

Apărătorul ales al petentului solicită îndreptarea erorilor strecurate în încheierea de ședință din data de 21.05.2013 în sensul ședința din data de 21.05.2013 a solicitat o copie a transcrierii audio din 21.05.2013 și s-a consemnat că a solicitat doar notele grefierului.

Al doilea motiv se referă la faptul că apărarea a solicitat ca instanța să ia act de faptul că documentele clasificate „secret de stat” se află la dosarul cauzei și s-a consemnat faptul că apărătorul învederează că la dosarul cauzei se află aceste documente.

De asemenea, solicită să se completeze încheierea anterior menționată cu concluziile reprezentantului public referitor la existența la dosar a actelor clasificate întrucât lipsește din încheiere, iar concluziile procurorului au fost acelea care la interpelarea instanței, reprezentantului Parchetului a susținut că există această posibilitate având în vedere natura cauzei.

De asemenea, nu s-a mai consemnat faptul că ședința era publică, dacă era menționat în antetul încheierii, nu a reieșit din practica încheierii că a solicitat să se constate acest lucru.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu a participat la ședința anterioară și nu poate să pună concluzii cu privire la ce a solicitat doar avocatul.

Curtea, referitor la solicitarea de a se consemna că ședința a fost publică, constată că aceasta rezultă din antetul încheierii, fiind menționată împreună cu ședința de judecată din data de 21.05.2013 a fost publică.

Curtea respinge cererea de a se menționa că apărarea a solicitat instanța să ia act de faptul că documentele clasificate „secret de stat” se află la dosarul cauzei deoarece acest aspect a fost deja consemnat în încheierea de judecată din data de 21.05.2013.

Curtea dispune rectificarea încheierii din data de 21.05.2013 în sensul că apărătorul petentului a solicitat o copie de pe transcrierea audio a ședinței de judecată și se va menționa că nu se va comunica transcrierea ședinței de judecată în acest termen întrucât nu este procedural, în mod legal se comunică conform art.304 C.p.p. notele grefierului de ședință.

Curtea dispune rectificarea încheierii din data de 21.05.2013 în sensul că se va menționa susținerea reprezentantului Ministerului Public în sensul că

Există posibilitatea ca la dosar să se afle documente secrete având în vedere natura cauzei.

Apărătorul ales al petentului solicită încuviințarea probei cu înscrisuri reprezentând încheierea din data de 27.03.2013 dispusă în dosarul nr.2299/2/2013 unde se consemnează în mod eronat că petentul a recunoscut săvârșirea faptelor. Apreciază că această probă este utilă, concludentă, pertinentă și poate duce la soluționarea cauzei în ceea ce privește exigențele art.143 Cod procedură penală. Tot în acest sens, o altă încheiere prin care în mod eronat s-a consemnat faptul că petentul învederează instanței că recunoaște săvârșirea infracțiunii de deținere și nu de divulgare, ori petentul a susținut că învinuirea ce i se aduce este aceea de deținere de documente clasificate și nu de divulgare a acestora. Apreciază că acestea au înrâurire în această cauză având în vedere dispozițiile art.143 Cod procedură penală-indicii temeinice din care să rezulte faptul că petentul ar fi comis fapta de care este învinuit. Or, nu dorește ca parchetul să uziteze de aceste încheieri ca fiind o recunoaștere a săvârșirii învinuirilor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că înscrisurile propuse nu au nici o relevanță cu privire la analiza a acestei măsuri preventive neprivative de libertate, oricum indiciile indicate de parchet nu privesc declarațiile de recunoaștere ale învinuitului motiv pentru care pune concluzii de respingere a cererii.

Curtea, după deliberare, respinge cererea de depunere la dosar a acestor două încheieri întrucât nu au legătură cu obiectul cauzei și instanța nu poate dispune asupra lor, nefiind nici instanța care a pronunțat respectivele încheieri, nici instanța de control judiciar.

Nefiind cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Curtea acordă cuvântul în dezbatere.

Apărătorul ales al petentului, avocat Dascălu Crenguța, solicită în temeiul art.140/2 alin.7 Cod procedură penală admiterea plângerii împotriva ordonanței atacate astfel cum aceasta a fost formulată și motivată în fapt și în drept și în consecință să se dispună revocarea măsurii preventive întrucât aceasta este netemeinică și nelegală atât în ceea ce privește scopul prevăzut de la art.136 Cod procedură penală cât și a pericolului social prevăzut de art.148 lit.f Cod procedură penală.

În ceea ce privește condițiile de admisibilitate a acestei cereri, potrivit art.139 alin.1 Cod procedură penală când măsura preventivă a fost luată cu încălcarea prevederilor legale sau nu mai există vreun temei care să justifice menținerea măsurii preventive, aceasta trebuie repetată din oficiu sau la cerere.

Solicită să se observe faptul că ordonanța atacată nu este motivată în sensul legii și anume procurorul de caz învederează faptul că urmează a se efectua noi acte de urmărire penală care justifică necesitatea prelungirii acestei măsuri, respectiv audierea unor persoane, reaudierea unor martori, audierea învinuiților, solicitarea de ridicare a altor documente, evaluarea acestora. Apreciază că în cuprinsul ordonanței există o înșiruire de acte de urmărire penală efectuate în cauză sau care urmează a se efectua în cauză, fără a arăta

relevanța acestora față de persoana petentului. Or, solicită să se observe că dosarul de urmărire penală din data de 26.03.2013, dată la care s-a dispus extinderea urmăririi penale pentru petentul-învinuit nu s-a mai efectuat nici un act de urmărire penală care să-l privească pe acesta cu excepția prelungirii măsurilor preventive, de mai mult de două luni petentul nu a fost solicitat DNA în vederea audierii sau efectuării unor alte acte de procedură.

Referitor la criticile în ceea ce privesc dispozițiile art.145 alin.2 și respectiv dispozițiile art.203 alin.2 Cpp vor fi susținute de celălalt apărător.

Cu privire la dispozițiile art.148 lit.f Cod procedură penală, temei de drept care a stat la baza prelungirii acestei măsuri, apreciază că este îndeplinită doar prima condiție a acestui act normativ respectiv aceea că într-adevăr pedeapsa pentru învinuirea ce i se aduce petentului este mai mare de 4 ani, însă cea de a doua condiție nu este îndeplinită și anume probe din care să rezulte că inculpatul lăsat în stare de libertate ar prezenta un pericol concret pentru ordinea publică. Or, aceste condiții trebuie să fie îndeplinite cumulativ astfel cum a prevăzut legiuitorul prin dispozițiile art.148 alin.1 lit.f Cod procedură penală.

În ceea ce privește dispozițiile art.143 Cod procedură penală, condiția prevăzută de acesta nu este îndeplinită, nu sunt probe și indicii temeinice din care să rezulte că petentul a săvârșit faptele pentru care este învinuit.

Cu privire la prima învinuire ce i se aduce, respectiv aceea de luare de mită, poziția este aceea că aceasta nu corespunde adevărului faptul că în lipsa secretarului de stat din Ministerul Transportului, Septimiu Buzașu, plățile de către CNADNR se aprobau de către petent, arată că nu a semnat sau avizat nici o plată cu privire la acest contract încheiat între CNADNR și Utigroup SA București întrucât nu intra în atribuțiile sale de serviciu.

De asemenea, nu corespunde adevărului nici faptul că ar fi acceptat promisiunea și nici că ar fi fost posibil acceptarea acesteia din moment ce nu exista promisiunea de a primi din partea domnului Bohâlțeanu Tudor Gabriel și a lui Radu Cătălin suma de 50.000 de euro în scopul de a aproba plata către CNADR a facturii emise la data de 22.11.2012 în executarea contractului privind sistemul informatic și de control al rovinietei.

În ceea ce privește învinuirea de complicitate la deținere și folosire în afara îndatoririlor de serviciu a unui document ce constituie secret de stat reținută în forma complicității, învederează că nici aceasta nu corespunde adevărului și anume că ar fi efectuat vreun act de sprijinire a numitului Manolachi Dan Emil în acțiunile sale de folosire a unor informații legate de măsurile organelor de urmărire penale ce nu erau destinate publicității, ori acte de deținere a unor documente ce constituie secrete de stat în condiții susceptibile să pună în pericol siguranța statului. Or, documentele la care se face referire în învinuirea ce i se aduce au fost depuse la dosarul cu nr.2981/2/213 înregistrat pe rolul Curții de Apel București astfel acestea au devenit publice deși nu au fost declassificate prin hotărâre de guvern aspect ce a fost învederat instanței și la termenul 24.04.2004 atât petentul cât și apărătorii acestuia. Totodată, aceste documente se află și la dosarul prezentei cauze.

12

astfel cum a fost învederat și la termenul anterior, aceste documente au devenit publice. În opinia apărării, dacă aceste documente au devenit publice nu mai pot constitui secrete de stat și în atare situație nu se regăsește situația în care se pune în pericol siguranța statului.

Apărătorul ales al petentului, avocat Adelin David, arată că învinuitul este absolvent de studii superioare, ofițer de marină, nu a mai avut nici un conflict cu legea anterior declanșării cercetărilor în prezenta cauză, are un copil în întreținere, iar această măsură îi afectează grav relațiile de familie, în condițiile în care domiciliul și familia sa sunt în Constanța, iar acesta având doar o reședință de serviciu în București. Apreciază că învinuitul are o educație și o pregătire de natură să convingă instanța să revoce măsura obligării de a nu părăsi localitatea dispunând înlocuirea acesteia cu măsura obligării de a nu părăsi țara fiind la fel de restrictivă. Arată că de 3 luni de zile învinuitul a dat dovadă de strictețe supunându-se neîntârziat la oricare dintre obligațiile impuse neexistând nici o bănuială sau indiciu ca acesta ar dori să se sustragă de la urmărire astfel încât un control similar s-ar putea efectua și în cazul obligației de a nu părăsi țara. Solicită să se aibă în vedere că învinuitul nu a intervenit în buna desfășurare a procesului penai ori să pericliteze în vreun fel bunul mers al urmăririi penale, chiar domnul procuror a afirmat în cursul lunii februarie faptul că nu o să mai aibă prea multă nevoie de prezența învinuitului drept pentru care după audierea și reaudierea învinuiților și a martorilor, după solicitarea și primirea unei serii de documente din partea instituțiilor statului de aproximativ două luni învinuitul nu mai este chemat la parchet decât pentru a i se aduce la cunoștință prelungirea măsurii luate în cauză.

Solicită să se aibă în vedere faptul că deși s-au formulat cereri prin care a solicitat de nenumărate ori să se indice de către organul de urmărire penală în mod expres care sunt persoanele cu care învinuitul nu are dreptul să comunice direct sau indirect, nu s-a primit nici un răspuns în sensul celor solicitate.

Invocă practica judiciară cu privire la învinuirea ce i se aduce învinuitului că ar fi săvârșit fapta pentru care este cercetat nu justifică luarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea, ci este necesară existența la dosar a probelor pentru a dovedi concret existența pericolului public. În acest sens, evidențiază două spețe similare, respectiv Creangă contra României din 15.06.2010 privind foiosirea unor termeni vagi și imprecizi și Tiron contra României cu privire la caracterul prea abstract al motivelor și al altor formule similare care repetă de-a lungul timpului pe aceleași criterii. Consideră că în mod rezonabil urmează să se observe în temeiul art.139 alin.2 Cod procedură penală faptul că nu mai există nici un temei legal pentru ca această măsură să fie prelungită în continuare, ordonanța este nelegală întrucât nu este motivată în fapt fiind dată cu nerespectarea disp.art.203 alin.2 Cod procedură penală astfel încât măsura obligării de a nu părăsi localitatea dacă va fi prelungită în continuare, va conduce la depășirea limitelor rezonabile nemaifiind proporțională cu scopul urmărit și ca atare abuziv. Solicită admiterea plângerii împotriva ordonanței nr.435/P/2012 din data de 17.05.2013, revocarea acestei măsuri ca

nelegală și netemeinică și preschimbarea acesteia în obligarea de a nu părăsi țara.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a plângerii ca nefondată, ordonanța procurorului îndeplinește exigențele prevăzute de art.203 alin.2 Cod procedură penală, procurorul a prezentat învinuirea în fapt, în drept, a prezentat actele care s-au efectuat până la prezent moment și ceea ce urmează să efectueze pentru finalizarea anchetei. Procurorul a și motivat prezentând acele acte de urmărire penală ce urmează să fie efectuate în sensul că este necesară prezența învinuitului ori de câte ori este necesar la dispoziția organului de urmărire penală pentru finalizarea instrucțiunilor penale.

Cu privire la necesitatea acestei măsuri preventive neprivative de libertate, apreciază că aceasta decurge și din complexitatea cauzei, activitatea infracțională reținută până acum în sarcina petentului învinuit implică infracțiuni deosebit de grave, raportat și la calitatea persoanelor cu care se presupune ar fi săvârșit infracțiunile respective.

În ceea ce privește afirmația că circumstanțele personale ar putea atrage revocarea acestei măsuri, apreciază că într-o astfel de speță, circumstanțele personale nu pot contrabalansa interesul public, respectiv finalizarea anchetei. Consideră că o astfel de măsură preventivă este justificată și proporțională în raport cu circumstanțele reale prezentate până acum de către procuror. Aceste circumstanțe au fost analizate și de alte instanțe cu privire la plângeri similare cu privire la aceeași măsură preventivă prelungită.

Totodată, raportat la momentul luării acestei măsuri apreciază că perioada de timp în care acest învinuit a fost supus acestei măsuri preventive se circumscrie unui termen rezonabil.

Învederează faptul că, în ceea ce privește necesitatea acestei măsuri preventive prelungite, prin aceasta procurorul încearcă să preîntâmpine orice încercare de contactare a persoanelor implicate în anchetă, respectiv persoanele cu care se presupune că ar fi săvârșit infracțiunile reținute în sarcina sa, precum și persoanele audiate în calitate de martori.

Referitor la faptul că procurorul de caz nu a făcut mențiuni clare la legătură cu persoanele pe care nu are voie să le contacteze, apreciază că exprimarea este clară, în ordonanță se referă la persoanele care au participat la fapta față de care se efectuează cercetări și martori, iar apărătorii pot reitera cererile.

Cu privire la situația locativă a învinuitului, arată că se poate cere modificarea unei obligații respectiv de a părăsi localitatea cu motivare personală, respectiv situația copilului.

Cu privire la solicitarea celui de-al doilea apărător de a se lua altă măsură respectiv obligarea de a nu părăsi țara, arată că obiectul cererii este plângere împotriva măsurii preventive și instanța nu se poate pronunța cu privire la capătul de cerere fiind inadmisibilă, apreciind că ar fi posibilă numai revocarea în măsura în care instanța consideră că nu este legală sau justificată.

Apărătorul ales al petentului, avocat Dascălu Crenguța, în replică, referindu-se la răspunsul Ministerului Public la solicitările apărării, arată că acestea au fost

13
52

reiterate de nenumărate ori atât cu privire la schimbarea domiciliului cât și cu privire la comunicarea persoanelor cu care îi este interzis petentului să ia legătura, iar cererile sunt motivate de faptul că se efectuează diverse audieri la care petentul nu participă și nu doresc ca acesta, din neștiință, să ia legătura cu o astfel de persoană. Acestea sunt motivele pentru care au formulat cereri însă nu au primit răspuns

Petentul Preda Răducu Valentin solicită doar să ajungă în week-end în Constanța unde are domiciliul, în mod greșit apărătorul ales a precizat că are locuință de serviciu, ci locuiește cu chirie, la un hotel și are o sursă de venit.

Arată că a solicitat procurorului de caz de nenumărate ori verbal și în scris să i se permită să ducă măcar în week-end acasă, în Constanța și este adevărat că a ales, datorită profesiei și funcției pe care a deținut-o să-și exercite meseria în București, dar o meserie și o funcție care era retribuită și în acest sens avea o locuință de serviciu. Arată că locuința de serviciu era pe strada Mihai Eminescu în sensul strict legal pentru care plătea o chirie și care i se deducea din indemnizația pe care o primea ca demnitar.

Arată că la acest moment locuiește pe strada Viitorului, la hotel Reginetta.

Precizează că a fost prezent la toate actele de urmărire la data și ora precizată, nu are interes să se sustragă, tot ce s-a întâmplat este asumat și va fi prezent ori de câte ori este nevoie, poate să ajungă în două ore din Constanța. Mai mult decât atât, arată că poate locui în București, însă dorește ca măcar în week-end să-și vadă copilul minor și mama.

Cu privire la indiciile menționate de procurorul de caz, subliniază că pentru a fi tratată ca o infracțiune de luare de mită trebuia să aibă în atribuții acel sector de activitate și are documente care dovedesc că niciodată nu a avut în atribuții și nu a avizat, semnat, coordonat verbal o astfel de activitate.

Solicită înlocuirea măsurii de a nu părăsi localitatea cu cea de a nu părăsi țara, nu are intenția de a se sustrage.

Precizează că în Constanța nu este nici una din presupusele persoane cu care ar fi înfăptuit vreă infracțiune. Consideră că această măsură este extrem de dură în raport de familie și de ceea ce este petentul în prezent.

CURTEA

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 20.05.2013, petentul Preda Răducu Valentin a formulat plângere împotriva Ordonanței emise la data de 17.05.2013 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA în dosarul nr. 435/P/2012.

În motivarea plângerii petentul a arătat, în esență, că ordonanța procurorului nu este motivată, că nu există indicii că ar fi săvârșit infracțiunea de luare de mită prev de art. 254 cu referire la art. 6 din Legea 78/2000, că înscrisul secret pe care se susține că l-a deținut a devenit public, că nu sunt întrunite cumulativ cerințele art. 148 lit. f C.p.p., solicitând revocarea măsurii sau înlocuirea acesteia cu măsura obligării de a nu părăsi țara.

Totodată, petentul arată că are domiciliul în municipiul Constanța iar nu București și că i se încalcă dreptul de a avea relații de familie cu rudele sale domiciliat în Constanța, ordonanța procurorului fiind abuzivă.

Analizând plângerea formulată Curtea constată că aceasta este întemeiată, pentru următoarele considerente:

Curtea reține, raportat la probatoriul aflat la dosar – declarații învinuitului, declarațiile numitului Manolachi Dan Emil, declarațiile martorilor audiați, procesul verbal din data de 19.02.2013 din care reiese că învinuitul fost depistat în timp ce intra în sediul MDRA având asupra sa într-o pungă de plastic aparatul foto ce conținea fotografiile unui înscris cu caracter secret aparat restituit în seara anterioară de Manolachi Dan Emil - că există indicii privind privire la săvârșirea unei fapte penale, a cărei încadrare juridică urmează a fi stabilită în urma cercetărilor, fiind îndeplinite condițiile art. 143 C.p.p., suficiente pentru a se dispune luarea sau prelungirea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea.

Din perspectiva măsurii prev. de art. 145 C.p.p. este suficientă, pentru îndeplinirea condițiilor de legalitate, existența indicilor temeinice la care face referire art. 143 C.p.p., în concret cu privire la săvârșirea faptelor prev. de art. 12 lit.b din Legea 78/2000 și art. 169 al. 2 și 4 C.p.

Relativ la susținerile învinuitului că înscrisul aflat la dosar la filele 81 – 82 ar fi declassificat prin simpla atașare la dosar, Curtea constată pe de o parte că acest aspect nu face obiectul plângerii de față, declassificarea documentelor având loc în procedura specială prevăzută de lege, instanța neputând „lua act” că un înscris sau altul are sau nu caracter secret, nefiind în atribuțiile sale acest lucru, iar pe de altă parte că modalitatea în care a fost fotocopiat acest document face imposibilă lecturarea lui, înscrisul fiind ilizibil. Copia înscrisului respectiv a fost atașată la dosar – în această formă, ilizibilă, însă cu mențiune vizibilă pe margine „strict secret” - numai pentru a se face dovada caracterului acestui document, caracter dat de organele abilitate iar nu de instanța care judecă prezenta plângere. Acest aspect respectiv depunerea documentului în cauză la dosar era necesară pentru dovedirea condiției de luare și prelungire a măsurii preventive, respectiv incidența dispozițiilor art. 68 ind.1 C.p.p. referitoare la indicii temeinice în sensul că învinuitul ar fi comis o faptă prevăzută de legea penală, în concret aceea prev. de art. 12 lit.b din Legea 78/2000 și art. 169 al. 2 și 4 C.p.

Deși în cauză se susține de către parchet că învinuitul ar fi comis infracțiunea de luare de mită prev. de art. 254 al.1 C.p. cu referire la art. 68 ind.1 din Legea 78/2000, la dosarul înaintat instanței nu se află nicio probă în acest sens, singurul volum de urmărire penală înaintat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA vizând infracțiunile prev. de art. 26 rap. la art. 12 lit.b din Legea 78/2000 și art. 169 al. 2 și 4 C.p., pentru care s-a dispus în cauză măsura obligării de a nu părăsi localitatea București. Din acest motiv instanța nu va face o analiză a incidenței condițiilor prevăzute de lege pentru prelungirea măsurii preventive raportat la infracțiunea de luare de mită, pe

15
13

care au fost extinse cercetările, din moment ce nu dispune de nici un act de urmărire penală relativ la aceasta.

Cu privire la dispozițiile art. 148 lit.f Cod procedură penală, temei de drept care ar sta la baza prelungirii acestei măsuri, petentul apreciază că este îndeplinită doar prima condiție a acestui act normativ respectiv aceea că într-adevăr pedeapsa pentru învinuirea ce i se aduce este mai mare de 4 ani, însă cea de-a doua condiție nu este îndeplinită și anume probe din care să rezulte că inculpatul lăsat în stare de libertate ar prezenta un pericol concret pentru ordinea publică.

Curtea constată că referirile petentului la art. 148 lit.f C.p.p. sunt complet irelevante, din moment ce acest text de lege este incident în cazul măsurii arestării preventive iar nu în cazul măsurii obligării de a nu părăsi localitatea, pentru luarea căreia singura condiție legală este aceea a existenței indiciilor temeinice că învinuitul a săvârșit fapta pentru care este cercetat, așa cum rezultă din dispozițiile art. 145 al. 1 teza a II-a cu referire la art. 143 al.1 C.p.p.

Potrivit art. 140 ind. 2 al.7 C.p.p., când consideră că măsura preventivă este ilegală sau nu este justificată, instanța dispune revocarea ei.

Curtea constată că măsura dispusă este legală, însă nu este justificată.

Procurorul a dispus prelungirea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea București, în condițiile în care învinuitul Preda Răducu Valentin nu are domiciliul și la acest moment nu mai are nici reședința în această localitate, fiind domiciliat în localitatea Constanța.

Astfel, din actele dosarului reiese că la momentul luării acestei măsuri – 19.02.2013 – învinuitul avea domiciliul în Constanța și reședința în București, str. Mihai Eminescu bl. 124, locuință despre care învinuitul afirmă că are caracterul unei locuințe de serviciu.

Cum prin ordonanța procurorului de luare a măsurii obligării de a nu părăsi localitatea s-a dispus să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a comis fapta, învinuitul nu mai poate deține locuință de serviciu și în consecință s-a mutat la adresa din str. Mihai Eminescu nr. 163 ap. 805 (așa cum rezultă din ordonanța de prelungire a măsurii din data de 20.03.2013), iar în prezent locuiește la Hotelul Reginetta din str. Viitorului, adresă reținută de procuror ca fiind adresa de reședință atât în ordonanța atacată cât și în ordonanța din data de 18.04.2013.

Din această perspectivă Curtea reține că s-a dispus obligarea petentului de a nu părăsi o localitate în care nu are domiciliul stabil, iar reședința este o unitate hotelieră unde învinuitul este cazat de aproximativ două luni pe cheltuiala proprie.

Ordonanța atacată nu este motivată sub aspectul necesității prezenței învinuitului în localitatea București, iar procurorul avea posibilitatea de a dispune obligarea învinuitului de a nu părăsi localitatea de domiciliu, respectiv Constanța, cu obligația de a se prezenta la sediul unității de parchet din București la orice chemare a organului judiciar, cum de altfel se procedează în toate cauzele în care învinuitul sau inculpatul nu are domiciliul ori reședința stabilă în localitatea în care se desfășoară urmărirea penală ori judecata.

De asemenea, se observă că procurorul a respins cele două solicitări învinuitului de a se deplasa temporar în localitatea de domiciliu, incluzând solicitarea ce avea în vedere zilele de 3-7 mai, sărbătorile pascale, la dosar cauza nefiind depuse rezoluțiile prin care aceste cereri au fost respinse, astfel că instanța nu a putut lua cunoștință de motivele pentru care învinuitului nu i-a permis deplasarea temporară la domiciliu.

În aceste condiții, Curtea apreciază că măsura luată de procuror este excesivă, nu este justificată și încalcă dreptul învinuitului de a-și folosi propriul domiciliu ca locuință, acesta fiind pus în situația de a se afla la dispoziția organelor judiciare, în altă localitate decât aceea de domiciliu, pe cheltuieli proprii, în condițiile în care natura infracțiunii presupus comisă de inculpat justifică îndepărtarea acestuia de la domiciliu, iar durata urmăririi penale în cauză nici nu poate fi anticipată.

Curtea constată totodată că motivele pentru care procurorul a dispus prelungirea măsurii de a nu părăsi localitatea sunt identice cu cele menționate în ordonanța din data de 18.04.2013 prin care a fost prelungită această măsură. Este adevărat că la data de 29.04.2013 s-a dispus efectuarea unor percheziții informatice, pentru care procurorul a stabilit termen de finalizare până la 31.05.2013, aspect ce constituie un temei pentru a se prelungi măsura preventivă, însă Curtea constată în continuare că alegerea procurorului de a limita exercitarea dreptului învinuitului la localitatea București și nu la localitatea de domiciliu nu a fost motivată sau justificată în nici un mod, cu atât mai mult cât față de natura probatoriului ce urmează a fi administrat – percheziție domiciliară - prezența învinuitului strict în localitatea București nu este necesară.

Se observă totodată că dintre persoanele ale căror declarații se află în dosarul cauzei – unicul volum pus la dispoziție de parchet – numai martorii Cazacu Geanina Lavinia și Ene Ștefan au domiciliul în Constanța, însă au venit de muncă în București, precum și învinuitul Manolachi Dan Emil, însă în privința lui s-a dispus de asemenea luarea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea București, astfel că nu se poate susține că măsura s-a dispus pentru învinuitul să nu ia legătura cu martorii la Constanța, din moment ce aceștia figurează cu domiciliul sau sunt angajați în București, adică exact în localitatea pe care învinuitul nu ar trebui să o părăsească conform ordonanței din data de 17.05.2013.

Referitor la susținerile învinuitului, Curtea constată că procurorul, în această fază procesuală, nu este obligat să indice cu exactitate probele ce urmează a fi administrate – spre exemplu numele martorilor - urmărirea probei fiind de altfel nepublică, motiv pentru care solicitarea învinuitului de a comunica numele persoanelor cu care nu poate comunica pe durata măsurii preventive poate privi numai persoanele ce au fost deja audiate ca martori în cauză.

Pentru aceste considerente, constatând că prelungirea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea București este nejustificată, în temeiul art. 140 ind.2 C.p.p. Curtea urmează a dispune revocarea acesteia.

15
34

În ce privește înlocuirea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea cu obligarea de a nu părăsi țara, Curtea constată că o asemenea cerere excede cadrulul procesual, respectiv procedura plângerii împotriva măsurii prelungite de procuror, deoarece potrivit art. 140 ind 2 al.7 C.p.p. instanța are posibilitatea numai de a respinge plângerea ori de a o admite, cu consecința revocării acesteia, iar nu de a dispune înlocuirea măsurii cu o altă măsură. Dacă petentul dorește să formuleze o asemenea cerere, întemeiată pe dispozițiile art. 139 al.1 C.p.p., o poate adresa, în această fază procesuală, numai procurorului competent.

În temeiul art. 192 al.3 C.p.p. cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Admite plângerea formulată de **petentul învinuit Preda Răducu Valentin** (fiul lui Theodor și Maria, născut la data de 13.01.1968 în București, domiciliat în mun. Constanța str. Rapsodiei nr. 43 și cu reședința aleasă pentru comunicarea actelor de procedură la SCA Mușetescu, Stănculescu și Asociații str. Ion Brezoianu nr. 52A, et.1 ap. 4 sector 1, București, împotriva Ordonanței emise la data de 17.05.2013 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA în dosarul nr. 435/P/2012.

Revocă măsura obligării de a nu părăsi localitatea București, dispusă prin ordonanța din data de 17.05.2013.

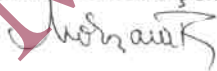
În temeiul art. 192 al.3 C.p.p. cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu recurs în 24 de ore de la pronunțare pentru procuror și de la comunicare pentru petent.

Pronunțată în ședința publică din 23 mai 2013.

PREȘEDINTE

Raluca Moroșanu

GREFIER

Mirela Constanța Sbîrciog

Red. RM/2 ex
27.05.2013